

Ах ти ж, моя мила стриптизерко!
Встигла вже від одягу звільнитись!
А водиця ближнього озера
Встигла вербним листячком покритись

Ах ви ж, осокори-пустунята!
Що ж це ви без мене натворили?
Літечко, що сонечком багате,
На багряну осінь підмінили!

Доки у лікарні "відпочила",
Ви мені -ого! - чого накоїли!
Щирозлоту осінь запросили,
Щоб мої военні рани гоїла.

Листя клена, що до ніг упало,
Люблять дітки з кожного обійстя
Де б вони по місту не гасали,
Принесуть додому жовте листя.
В кожен дім осіння ікебана
Листом клена, золотом облитим,
Завітала, наче гість бажаний,
Дім прикрасить, серце звеселити.

Бережіть же, люди, все, що маєм,
Що сама Природа нам дарує!
Хай воно цвіте колись в розмаю
Хай і після нас людей чарує!

13.01.05